

20

USTAWA

z dnia 29 stycznia 1987 r.

o podwyższeniu emerytur i rent w 1987 i 1988 r.

Art. 1. Emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne, zwane dalej „świadczeniami”, przyznane przed dniem 1 stycznia 1984 r. i przysługujące na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 1), podwyższa się dodatkowo w 1987 i 1988 r. według zasad określonych w art. 2—7, niezależnie od ich waloryzacji dokonywanej w myśl art. 74 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 2. 1. Podwyższenie świadczeń następuje w dwóch etapach — od dnia 1 września 1987 r. i od dnia 1 września 1988 r. — przez obliczenie tych świadczeń od podstawy wymiaru zwiększonej w sposób określony w ust. 2 i 3.

2. Kwotę zwiększenia oblicza się od podstawy wymiaru ustalonej na dzień 28 lutego 1987 r. Kwota ta, w zależności od roku, w którym przyznano świadczenie, wynosi:

- 1) 36% tej podstawy, nie więcej jednak niż 9000 zł — dla świadczeń przyznanych do dnia 31 grudnia 1981 r. osobom, które do dnia 31 grudnia 1986 r. nie osiągnęły wieku 75 lat lub nie zostały zaliczone do I grupy inwalidów,
- 2) 30% tej podstawy, nie więcej jednak niż 7500 zł — dla świadczeń przyznanych do dnia 31 grudnia 1981 r. osobom, które do dnia 31 grudnia 1986 r. osiągnęły wiek 75 lat lub zostały zaliczone do I grupy inwalidów,
- 3) 25% tej podstawy, nie więcej jednak niż 6500 zł — dla świadczeń przyznanych w 1982 r. osobom określonym w pkt 1,
- 4) 15% tej podstawy, nie więcej jednak niż 4000 zł — dla świadczeń przyznanych w 1982 r. osobom określonym w pkt 2,
- 5) 6% tej podstawy, nie więcej jednak niż 1500 zł — dla świadczeń przyznanych w 1983 r. osobom określonym w pkt 1.

3. Podwyżkę podstawy wymiaru świadczenia realizuje się w następujący sposób:

- 1) podstawę wymiaru świadczenia ustaloną na dzień 31 sierpnia 1987 r. zwiększa się o połowę kwoty podwyżki — od dnia 1 września 1987 r.,
- 2) podstawę wymiaru świadczenia ustaloną na dzień 31 sierpnia 1988 r. zwiększa się o pozostałą kwotę podwyżki — od dnia 1 września 1988 r.

Art. 3. 1. Przy ustalaniu roku przyznania świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 122 ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. Jeżeli podstawę wymiaru świadczenia ustalono w kwocie ryczałtowej lub w kwocie odpowiadającej górnej granicy wynagrodzenia (dochodu, przychodu), przyjmowanego do podstawy wymiaru, za rok przyznania świadczenia uważa się rok, w którym te kwoty zostały ustalone.

3. Przy zwiększeniu podstawy wymiaru świadczenia nie mają zastosowania ograniczenia wysokości podsta-

wy wymiaru określone w art. 61 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 22 tej ustawy.

Art. 4. Obliczenie świadczenia od podstawy wymiaru zwiększonej w myśl art. 2. następuje z zastosowaniem współczynnika waloryzacyjnego, o którym mowa w art. 74 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, przy czym podwyższenie świadczenia nie powoduje zmiany tego współczynnika.

Art. 5. Podwyższenie świadczeń następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do świadczeń, podwyższenie to następuje przy wznowieniu jego wypłaty.

Art. 6. Przepisy art. 1—5 stosuje się odpowiednio do świadczeń przysługujących na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202),
- 2) ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), z wyjątkiem rent, których podwyższenie następuje na podstawie art. 37 ust. 6 tej ustawy; renty obliczone od kwot zryczałtowanych uważa się za renty przyznane do dnia 31 grudnia 1981 r.,
- 3) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144),
- 4) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146),
- 5) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135),
- 6) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202),
- 7) ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33),
- 8) ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201),
- 9) ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32),
- 10) ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85).

Art. 7. 1. W razie wypłacania więcej niż jednego świadczenia w wyniku zbiegu prawa do:

- 1) renty przysługującej na podstawie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin,

2) renty inwalidzkiej przysługującej na podstawie ustawy o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych

z prawem do emerytury przysługującej na podstawie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz przepisów wymienionych w art. 6 niniejszej ustawy, podwyżki wynikające z niniejszej ustawy i z waloryzacji świadczeń w 1987 i 1988 r. stosuje się do każdego z tych świadczeń.

2. Podwyżki rent, o których mowa w ust. 1, wynikające z niniejszej ustawy i z waloryzacji świadczeń w 1987 i 1988 r., przysługują niezależnie od podwyżek świadczeń wynikających z przepisów ustaw:

- 1) z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85),
- 2) z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181),
- 3) z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268, z 1984 r. Nr 52, poz. 269 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202).

3. W razie wypłacania więcej niż jednego świadczenia w wyniku zbiegu prawa do emerytury lub renty,

przysługujących na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin, z prawem do świadczenia innego niż wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się w 1987 i 1988 r. podwyżkę korzystniejszą:

- 1) albo świadczenie przysługujące na podstawie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, jak również na podstawie przepisów wymienionych w art. 6 waloryzuje się według zasad określonych w art. 74 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz podwyższa się według zasad określonych w art. 1 i 2,
 - 2) albo świadczenie przysługujące na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin ustala się według zasad wynikających z przepisów art. 18 i 47 tej ustawy.
4. W razie podwyższenia świadczeń w myśl ust. 3 pkt 1, emeryturę lub rentę przysługującą na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin wypłaca się w wysokości ustalonej na ostatni dzień lutego danego roku.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

21

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 stycznia 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych.

Na podstawie art. 186 § 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 i z 1986 r. Nr 42, poz. 201) oraz art. 40a ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie urlopów wychowawczych (Dz. U. z 1985 r. Nr 2, poz. 10, Nr 18, poz. 80 i Nr 59, poz. 302 oraz z 1986 r. Nr 9, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasiłek wychowawczy, w zależności od dochodu na osobę w rodzinie pracownicy, wynosi miesięcznie:

- 1) 5400 zł, jeżeli dochód nie przekracza 2400 zł,
- 2) 4050 zł, jeżeli dochód przekracza 2400 zł, lecz nie przekracza 3000 zł,
- 3) 2950 zł, jeżeli dochód przekracza 3000 zł, lecz nie przekracza 3600 zł.

Kwoty zasiłków wychowawczych obejmują rekompensaty określone w uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200 i z 1984 r. Nr 2, poz. 11) oraz w uchwale nr 24 Rady Ministrów z dnia

27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski z 1984 r. Nr 3, poz. 29).”

b) w ust. 6:

— pkt 2 skreśla się,

— w pkt 3 pod lit. d) wyrazy: „1986 r.” zastępuje się wyrazami: „1990 r.”,

c) w ust. 7 pkt 1 skreśla się;

2) w § 7 w ust. 3 w pkt 1 wyrazy: „1986 r.” zastępuje się wyrazami: „1990 r.”;

3) w § 15 w ust. 1 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „W razie odbywania przez pracownicę kary pozbawienia wolności lub w razie tymczasowego jej aresztowania, w okresie korzystania przez nią z urlopu wychowawczego, mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 53 § 1 pkt 2 i art. 66 Kodeksu pracy.”

§ 2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie urlopów wychowawczych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner